

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 91.657 van 18 december 2000
in de zaak A. 88.950/IX-2165.**

In zake : Herwig WOLFS,
wonende te WILRIJK,
Gustaaf Garittestraat 27/2

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de minister van Financiën.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Herwig WOLFS, assistent Administratie der douane en accijnzen, op 17 december 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 21 september 1999 waarbij hij van rechtswege in non-activiteit zonder wedde wordt geplaatst gedurende de periode van 10 mei 1998 tot 31 december 1998 en van het ministerieel besluit van 28 september 1999 waarbij aan zijn disponibiliteit wegens ziekte, met toekenning van een wachtgeld, een einde wordt gesteld op 9 mei 1998;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 oktober 2000; waarna de zaak achtereenvolgens wordt uitgesteld tot de openbare terechtzittingen van 6 november en 11 december 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van inspecteur J. DE VLEESCHOUWER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de schorsing slechts kan worden bevolen indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akten een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen berokkenen; dat artikel 17, § 3, tweede lid, van de genoemde gecoördineerde wetten vereist dat de vordering tot schorsing ook een uiteenzetting bevat van de middelen en de feiten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van

State bepaalt dat de vordering tot schorsing onder meer een uiteenzetting van de feiten en de middelen die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen rechtvaardigen alsmede een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte de eiser een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan berokkenen, moet bevatten; dat die uiteenzettingen een substantiële vormvereiste zijn zodat bij ontstentenis ervan de vordering niet ontvankelijk is;

Overwegende dat te dezen verzoekers vordering tot schorsing als volgt gestipuleerd is :

"Ik verwijs naar de aangetekende brief d.d. 13/12/99, waarin ik een verzoek tot 'nietigverklaring' van akte heb ingediend. Langs deze weg dien ik derhalve een verzoek tot 'schorsing' van deze akte in (Ministerieel Besluit van 21 + 28/09/99). Alle argumenten zijn in bedoelde aangetekende brief vermeld. Ook de nodige bewijsstukken en verklaringen zijn bijgevoegd";

dat die vordering tot schorsing bijgevolg geen enkele uiteenzetting van middelen noch van de feitelijke elementen betreffende het nadeel bevat doch louter een verwijzing is naar verzoekers argumenten in zijn vordering tot vernietiging;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State als volgt luidt :

"§ 3. De vordering tot schorsing wordt ingesteld bij een afzonderlijke akte die geen deel uitmaakt van het verzoekschrift tot nietigverklaring en uiterlijk samen met dat verzoekschrift.

Zij bevat een uiteenzetting van de middelen en de feiten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing of, in voorkomend geval, van voorlopige maatregelen rechtvaardigen.

De schorsing en de andere voorlopige maatregelen die zouden zijn bevolen vóór het indienen van het verzoekschrift tot nietigverklaring van de akte of het reglement worden door de voorzitter van de

kamer of door de staatsraad die hij aanwijst die ze heeft uitgesproken onmiddellijk opgeheven als hij vaststelt dat binnen de in de procedureregeling vastgestelde termijn geen enkel verzoekschrift tot nietigverklaring is ingediend waarin de middelen worden aangevoerd die ze gerechtvaardigd hadden";

dat uit het eerste lid van deze bepaling voortvloeit dat de wetgever op procedureel vlak de schorsingsprocedure heeft willen scheiden van de vernietigingsprocedure; dat door die scheiding het duidelijk verloop van de rechtsstrijd wordt beoogd; dat het voorwerp van de schorsingsprocedure verschilt van dat van de vernietigingsprocedure aangezien verzoeker in die eerste procedure, naast het bestaan van een risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, de ernst van de door hem aangevoerde middelen moet aantonen, terwijl hij in de vernietigingsprocedure de gegrondheid van die middelen moet aantonen; dat uit wat voorafgaat volgt dat een loutere verwijzing in het verzoekschrift tot schorsing naar de middelen ontwikkeld in het verzoekschrift tot vernietiging, de vordering tot schorsing onontvankelijk maakt; dat verzoekers vordering tot schorsing derhalve kennelijk onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien december 2000, door :

de H. L. HELLIN, staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.